

B.

Mødet den 11. Septbr. 1919.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Brøndum, N. Joh. Laursen, Mikael Johansen, P. Petersen, S. Petersen, Vald. Petersen, Salling og Simonsen.

1. (J. Nr. 238—1919). **Licitationsstilbud paa Installation af elektrisk Lys og indvendige Spildevandsledninger i Kommunens 3 Ejendomme ved Chr. Kiers Plads.**

Fra Byggeudvalget forelaa Indstilling om at overdrage Arbejdet til følgende:

A. Lysinstallation.

Lysanlæg, Ringe anlæg

Ejendom Nr. 29. Carl Haugsted for 4809 Kr. 350 Kr.

— » 30. A/S Frichs - 4251 » 350 »

— » 31. Kemp & Lauritzen - 4221 » 350 »

B. Spildevandsledninger.

Ejendom Nr. 29. Th. Thomsen for 7305 Kr.

— » 30. S. C. Sørensen & Co. - 7016 »

— » 31. Th. Thomsen - 7281 »

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 391—1919). **Fra Skovudvalget forelaa følgende Indstilling angaaende Besættelse af Stillingen som Skovrider.**

»Da Udvalget maa anse det for ønskeligt, at den ved Skovrider Pries' Død ledigblevne

Stilling snarest bliver besat, anmoder man om Byraadets Samtykke til uden at opslaa Stillingen at besætte den — foreløbig ved Konstitution for 1 Aar — med en af de kvalificerede Ansøgere, der allerede har meldt sig som villige til at overtage den paa de tidligere Vilkaar, saaledes at Lønningen altsaa ikke bliver højere end den afdøde Skovriders.«

Formanden udtalte, at der havde været nogen Vanskelighed ved at blive færdig med denne Sag, idet der under Behandlingen havde rejst sig forskellige Spørgsmaal. Den afdøde Skovriders Enke skulde efter Reglementet kun have ca. 1000 Kr. i Pension, og hun havde 4 Børn at forsørge. Udvalget vilde gerne støtte hende lidt, eventuelt ved foreløbig at lade hende blive boende i Skovriderboligen. Denne kunde med en lille Bekostning indrettes til to Familier, saaledes at der blev 4 gode Værelser med Køkken, Spisekammer og Loftsværelse til Skovrideren og 3 mindre Værelser med Køkken og Loftsværelser til Enken. Man havde ogsaa tænkt paa at faa hende til at bo i Skovfoged Jensens Hus, hvis hans Enke kunde komme paa »De gamles Hjem«; men det var endnu ikke gaaet i Orden. Hvad Skovriderstillingen angik, var det blevet fremhævet, at der var for lidt Skov til en saadan, og at det vilde være heldigt at faa ansat en Mand, som havde en anden Bestilling ved Siden af, f. Eks. en, som forvaltede andre Skove. Marselisborg Skov var paa ca. 600 T. L. og Riis Skov paa 120 T. L.; men efterhaanden som Byen voksede, indskrænkedes Skovomraadet, og »Friheden« var nu godt paa Vej til at blive en Park. Et saadant Arrangement vilde blive billigere end Ansættelse af en selvstændig Skovrider, som vel nok skulde have

en Løn, der laa op imod 1. Lønklasse, og det vilde ikke være rigtig passende i Forhold til andre Embedsmænd. Skovrider Pries havde foruden sin faste Løn haft nogle Jordarealer og forskellige Sportler, men disse vilde maaske falde bort; ligeledes havde han faaet noget for at passe Vejene i Skovene, men dette burde fremtidig ske paa anden Maade. Hvis Pladsen skulde opslaas ledig, maatte man i Forvejen være klar over Lønnen, og saa kom vel Skovriderforeningen og vilde bestemme den. Der forelaa allerede 14, eventuelt 16 Ansøgninger, og de fleste af Ansøgerne var kvalificerede til Pladsen, saa af den Grund var det ikke nødvendigt at opslaa den. Spørgsmaalet drejede sig altsaa om, hvorvidt Byraadet vilde betro Skovudvalget at forhandle med Ansøgerne og eventuelt konstituere en Mand i Stillingen. Taleren vilde bede Byraadet give Udvalget denne Bemyndigelse.

Møller var enig med Skovudvalget i at gøre noget for at støtte Enken, som var uheldig stillet, for Skovrider Pries efterlod sig intet. Angaaende Skovriderstillingen var der maaske nok for lidt Arbejde forbundet dermed, skønt Pries selv mente, at han var meget optaget; men dette kunde jo Skovudvalget bedst bedømme. Taleren var noget betænkelig ved, at Skovudvalget helt paa egen Haand konstituerede en Mand i Embedet, for det vilde jo sikkert gaa over til fast Ansættelse og kunde dermed medføre lidt uheldige Konsekvenser i Fremtiden. Taleren vilde derfor henstille, om Udvalget ikke kunde komme med en Indstilling til Byraadet om, hvem der skulde konstitueres eller ansættes. Det var jo en Stilling, som vel næppe vilde komme lavere end i 3. Lønklasse, og der skulde vel ogsaa følge Bolig og Jord med.

Selvfølgelig var det nærmest formelt, men dog vist det rigtigste at gøre saaledes.

Formanden betragtede det som en Selvfølge, at der skulde følge Bolig, Have og Brændsel med Stillingen. Hvad Jorden angik, saa havde flere af de kvalificerede Ansøgere ikke Forstand paa at dyrke Jord, saa det Spørgsmaal maatte der forhandles om. Ellers havde Taleren intet imod at gaa den af Hr. Møller foreslaaede Vej.

Bech forstod Borgmesteren saaledes, at Skovudvalget vilde forhandle med vedkommende Mand under Forbehold af Byraadets Sanktion, og det kunde vist alle gaa med til. Taleren vilde henstille til Udvalget, saa snart det kunde lade sig gøre, at komme med en Indstilling til Byraadet om, hvorledes »Friheden« skulde administreres i Fremtiden, for naar denne skulde forandres til Park, gjaldt det om at have den rette Mand, før det var for sent.

Formanden bemærkede, at flere af Ansøgerne ogsaa havde Kendskab hertil.

Brammer vilde ogsaa anbefale under en eller anden Form at støtte Skovriderens Enke. Men Taleren syntes, at det var et farligt Skraaplan for et Byraad at komme ind paa at besætte en Plads, som ikke havde været opslaaet ledig. Der var flere, som havde henvendt sig til Taleren med Forespørgsel, om Pladsen var besat eller skulde besættes, og Taleren havde da udtalt som sin Mening, at Pladsen vilde blive opslaaet. Man burde heller ikke gøre for store Indhug i »Friheden« foreløbig og heller ikke lave den om til Park; det var en Skov, som mange Smaafolk havde stor Glæde af, fordi den laa saa nær ved Byen. Men i alle Tilfælde vilde Taleren anbefale, at Stillingen blev opslaaet ledig, saa kunde man

jo forhandle nærmere med vedkommende om Gagespørgsmaalet, og hvis dette ikke gik i Orden, kunde man jo bagefter undersøge Muligheden for en Ordning, hvorved Pladsen blev kombineret med en anden Stilling.

Formanden vilde gøre Dr. Brammer opmærksom paa, at der allerede var projekteret mange Søer og Veje i »Friheden«, saa det kunde ikke undgaas, at man tog noget af Skoven. Der var næppe Anledning til at opslaa Pladsen ledig, naar der forelaa saa mange Ansøgninger; men det kunde der jo stemmes om.

Brammer mente vedblivende, at »Friheden« var for stor en Skov til, at man burde gaa bort fra forstmæssig Behandling og forvandle den til Park.

Bech ønskede «Friheden» behandlet som Skovpark, saaledes at den bevarede Karakteren af en Skov og behandledes forstmæssigt, men at der tillige hist og her blev Blomsteranlæg. Saa-danne store Skovparker fandtes flere Steder i Jylland, og det var ganske nødvendigt at gaa over til en saadan, naar Skovene laa saa tæt ved en voksende By.

Christensen fandt det som Regel rigtigt at opslaa Embeder ledige; men hvis Byen skønnede, at det var mere praktisk at bruge en anden Fremgangsmaade i enkelte Tilfælde, maatte man have Lov dertil. Taleren kunde derfor udmærket tiltræde den Fremgangsmaade, som Hr. Møller havde anbefalet. Det var dog tvivlsomt, at der i det lange Løb blev sparet noget ved, at Skovrideren havde et privat Arbejde ved Siden af; men skulde dette vise sig uheldigt, kunde det maaske senere forandres. Skovrider Pries' Løn var vel 7—8000 Kr., og for denne Sum kunde man nok

faa en Skovrider. Angaaende »Friheden« saa Taleren ogsaa helst, at der blev bevaret saa megen Skov som muligt; men det var jo ikke altid let, naar Skoven laa ved Siden af en stor By.

Formanden bemærkede, at »Friheden« behandledes efter præmierede Planer, som i sin Tid blev udarbejdede af Stadsingeniøren og Skovrider Pries, og Skoven bestyredes efter en bestemt Forstplan, som tidligere var vedtaget og gjaldt i 5—6 Aar endnu.

Det vedtoges, at Sagen gaar tilbage til Skovudvalget, som saa senere vil komme med Forslag til Besættelse af Pladsen.

3. (J. Nr. 348—1919). Meddelelse fra Politimesteren om, at **Politifuldmægtig Hilliger er afskediget fra 2. Septbr. 1919 at regne.**

Formanden erindrede om, at den 21. August besluttede Byraadet efter Indstilling fra Politimesteren at ansætte Politifuldmægtig Hilliger som Politiasistent. Hans Kaldsbrev var imidlertid ikke udstedt, idet Taleren samme Dag, som det skulde underskrives, fik Meddelelse om den Begivenhed, som alle Medlemmerne sikkert kendte. Taleren havde saa udbedt sig en Erklæring fra Politimesteren om dette Forhold, og der kom da Meddelelse om, at Hilliger havde faaet sin Afsked. Taleren vilde imidlertid henstille at gaa den Vej, at Byraadet annullerer den Beslutning, som blev taget i Mødet den 21. August angaaende Hilligers Ansættelse, og at Pladsen derefter opslaaes ledig.

Det vedtoges at annullere Beslutningen om Hr. Hilligers Ansættelse som Politiasistent. Pladsen vil være at opslaa ledig.

4. (J. Nr. 392—1919). Indstilling fra Skovudvalget angaaende **Udleje af Pavillonen »Ørnereden«.**

Fra Restauratør Randa, »Ørnereden«, forelaa Andragende om at maatte blive løst fra sin Kontrakt fra 1. Oktober 1919, imod at Lejemaalet paa samme Vilkaar overdrages til Hr. Victor Fonnesby.

Skovudvalget indstiller, at Andragendet imødekomes saaledes, at Lejemaalet indgaas for 5 Aar paa de i Randas Lejekontrakt anførte Vilkaar, hvorefter den aarlige Afgift bliver 3818,14 Kr.

F o r m a n d e n forelagde Indstillingen.

B r a m m e r syntes, at der kunde være nogen Grund til at forhøje Lejen eller i hvert Fald ikke indgaa paa Kontrakt for saa lang Tid. Restauratørernes Omsætning var jo steget kolossalt med de nuværende Priser. Det var rimeligt, at Randas Efterfølger overtog Pavillonen paa de gamle Vilkaar for den Tid, der var tilbage af Randas Lejemaal; men det var noget betænkeligt at overlade den til ham paa samme Vilkaar for 5 Aar. Randa havde vist været en udmærket Vært; men der var forskellige Forhold derude, som trængte til Forbedring, og dette kunde lettest ske, naar der nu kom en ny Vært. Pavillonen var ikke godt bygget og egnede sig ikke særlig til Vinterbeboelse, og det var uheldigt, at der kun fandtes een Trappe i en saa brandfarlig Bygning. Heller ikke fandtes der Slinger og andre Brandslukningsredskaber. Paa Skovskrænten tæt ved Pavillonen fandtes en Mødding med ituslaaede Flasker og andet Affald; det passede sig ikke ved Aarhus Kommunes Pavilloner. Badeanstalten derude skulde holdes i Orden af Randa med Planering og reut Sand; men den var i en meget slet Forfatning, idet der ikke var nogen virkelig Afspærring af Badeterrænet, og hvor Adskillelsen dannedes af Lærred, var dette i Stykker, Taleren vilde derfor benytte denne Lejlighed til at henlede Skovudvalgets Opmærk-

somhed paa, at der burde være noget mere Tilsyn med Byens Skovpavilloner og med Renholdelsen af Terrænet omkring disse.

Formanden følte sig ikke ramt af Dr. Brammers Kritik, da han for nylig var blevet Medlem af Skovudvalget. Men Kommunen havde ikke et eneste Etablissement, der betalte sig saa godt som »Ørnereden«, idet den gav over 10 %, medens f. Eks. Varna ikke engang gav 6 %, og heller ikke »Vennelyst« kom nær saa højt op. Derfor var det mærkeligt af Dr. Brammer at forlange Lejen af »Ørnereden« forhøjet, tilmed da den laa allerlængst borte fra Byen. Det var tillige den bedst vedligeholdte af alle Skovpavillonerne.

Brammer havde aldeles ikke haft til Hensigt at kritisere Skovudvalgets Formand, idet de omtalte Ting jo tildels laa flere Aar tilbage. Der var derfor ingen Grund til at blive ilde berørt over disse Bemærkninger, og hvis det ikke skulde være tilladeligt at paapege saadanne Mangler, havde f. Eks. Taleren ikke megen Interesse af at sidde i Byraadet.

Formanden syntes, at det havde været mest passende, hvis Dr. Brammer havde henvendt disse Bemærkninger til den tidligere Formand for Skovudvalget. Hvad Badeanstalten angik, saa var den i Aar tre Gange blevet slaaet i Stykker af Spejderdrenge, og det kunde blive for meget for en Vært at restaurere.

Bech spurgte, om Skovudvalget havde forhandlet med den ny Lejer og faaet det Indtryk, at han var en fuldt kvalificeret Mand. Taleren var ikke saa godt kendt med de lokale Forhold som Dr. Brammer, men havde dog ogsaa bemærket, at der fandtes ikke saa lidt Uorden ude omkring Pavillonen. Denne Udtalelse skulde ikke

forstaas som nogen personlig Kritik mod Udvalget, og dette havde sikkert heller ikke været Dr. Brammers Mening. Det gjorde derfor Taleren ondt, at der var kommet noget personligt ind i den saglige Diskussion, som Hr. Brammer havde rejst. Taleren vilde henstille til Udvalget at paalægge den nye Vært at holde Pavillonen eller dens Omgivelser i noget bedre Orden end hidtil.

Formanden svarede, at Udvalget selvfølgelig havde baade set og talt med Manden, før man anbefalede ham. — Skovpavillonerne havde været passet paa en saadan Maade, at der aldrig havde været taget Syn paa dem.

Christensen forespurgte, om det var en Betingelse for Overtagelsen, at Lejemaalet skulde gælde for 5 Aar; ellers kunde det maaske være praktisk at forandre det til f. Eks. 3 Aar, da man ikke kendte stort til Manden, og Tiderne i Løbet af 3 Aar kunde forandre sig meget. Men hvis den nye Lejer skulde overtage Randas Service og derfor ikke vilde gaa med til at leje for mindre Tid end 5 Aar, kunde Taleren tiltræde Indstillingen.

Formanden kunde ikke svare paa dette Spørgsmaal.

Olesen fandt det utænkeligt, at en Mand vilde gaa ind paa at leje for kun 3 Aar, naar han skulde overtage alt Servicet. Lejemaal var i Almindelighed mindst 5 Aar. Taleren vilde anbefale Udvalgets Indstilling.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 394—1919). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Besættelse af Pladsen som Inspektrice ved Kommunens Hospitaler.**

Der forelaa 2 Ansøgninger.

Udvalget indstillede Natoversygeplejerske Frk. Cornelia Petersen, Sindssygehospitalet, Nykøbing S.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 221—1919). Indstilling fra Vandværksudvalget angaaende **Arbejdernes Andels-Boligforenings Betaling for Vandledning i Dronning Margrethes Vej.**

Christensen oplyste, at der egentlig skulde betales 9 Kr. pr. løbende m. Men Ledningen var i sin Tid anlagt for 6 Kr. pr. m, og da Foreningen kun bebyggede den ene Side af Vejen, og Kvarteret i Vejlby tillige anvendte samme Ledning, mente Udvalget, at den burde slippe med Halvdelen, og indstillede derfor, at Foreningen betaler 3,20 Kr. pr. løbende m Facade.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 353—1919). Indstilling fra Vandværksudvalget angaaende **Betaling for Vandledning til Matr. Nr. 2117 d.**

Udvalget indstiller, at der betales 9 Kr. pr. løbende m.

Christensen meddelte, at den Mand, som skulde bygge paa Parcellen, egentlig havde søgt om at faa Ledning nedlagt paa Matr. Nr. 2117 d, og han skulde saa betale for det hele. Nu viste det sig at han kun skulde bebygge en lille Del deraf, nemlig Matr. Nr. 2117 n, og han søgte derefter om at maatte slippe med at betale for denne Del af Parcellen. Udvalget vilde under Hensyn til de vanskelige Byggeforhold anbefale Byraadet at gaa ind herpaa. Tilmed kunde det forventes, at hele Matr. Nr. 2117 d snart vilde blive bebygget, hvorved Bidragene saa vilde indgaa.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 213—1919. Indstilling fra Lønudvalget angaaende **Løntillæg til Ingeniør Fejlberg.**

Lønudvalget indstiller, at der for Tiden indtil

1. Oktober d. A. gives Ingeniørassistent N. B. Fejlberg et personligt Tillæg paa 200 Kr.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 393—1919). **Meddelelse om Udfaldet af fhv. Brandassistent Bøstrups Sagsanlæg mod Kommunen.**

Der forelaa Meddelelse om at Kommunen var frifundet.

Toges til Efterretning.

10. (J. Nr. 190—1919). **Amtsraadets Tiltrædelse af Bevilling af Vikarhjælp til Lærerinde Frk. A. Nyeborg.**

Toges til Efterretning.

11. (J. Nr. 12¹¹—1919. Indstilling angaaende **Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.**

Indstillingen vedtoges.
